

മൈക്രോക്കൗക്സി

ഡോക്ടർ ബാഗോ.

കൈരളീക്കടാക്ഷി

രണ്ടാം ഭാഗം.

വച്ചെ നേതാർ.

കൈരളീകാരക്ഷാ

രാജാ ഭരതാ.

വാദ്യ ശ്രദ്ധാർ

വിഷയാനുക്രമം

1	സത്യചരിത്രൻ	(കൈക)
2	കാക്കയും കൂടുക്കണം	(ബാട്ടിൽത്തുള്ളത്)
3	കുഞ്ജലീല	(കാകളി)
4	തുവിത്രപം	(ദ്രോകം)
5	വിളികള്	(കാകളി)
6	കറവും, കറച്ചം	(ബാട്ടിൽത്തുള്ളത്)
7	കഴുത	(കൈക)
8	പുതുവാസല്പ്പം	(മഞ്ചരി)
9	പിശ്ചക്ക്	(ദ്രോകം)
10	തുജ്ജ	(പംന)
11	ക്രൂവക്കാർ	(കൈക)
12	പീനാനക്കുഡ	(ദ്രോകം)
13	കാട്ടതിയു	(കാകളി)
14	ഗണപതിപ്രാതയ	(ബാട്ടിൽത്തുള്ളത്)
15	അധിംസ	(ദ്രോകം)
16	കാകയും അരംഡനങ്ങളും	(അനന്ത)
17	നക്ഷത്രങ്ങൾ	(കാകളി)
18	അത്രാതുമതിലെ സന്ധ്യ	(ദ്രോകം)
19	മയസം	(ശീതകിൽത്തുള്ളത്)
20	മാതൃഭക്തി	(കൈക)
21	മണ്ണതുകാലം	(ദ്രോകം)
-

മുഖ്യം.

ചെറുകട്ടിക്കളെ കാവുരസം തളിയ്ക്കാത്ത തുജ്ജപദ്മ അം പരിപ്പിച്ചുപോങ്ങാതിന്റെ ഫലം, അവരിൽ ചീലങ്ങൾ എത്രത്തിൽ പ്രക്രിയേഖി പാകിയിട്ടണ്ണോ കാവുന്ന സാധിത്രബീജത്തെ വരട്ടിക്കളിയുകയായിരിയ്ക്കും; സാധിത്രവാസനയില്ലാത്ത കട്ടികരംകാകട്ട്, കവിതയുടെ അട്ടക്കൽ പെരുമാറിയതുകൊണ്ട് ആപ്പ തന്ത്രം വരാനില്ലതാം. അതുകൊണ്ട്—വിലരെ സ്ഥാപിച്ചുപ്പേട്ടതോളം ഗ്രാവും, മറ്റൊരുവരെസ്ഥാപിച്ചുപ്പേട്ടതോളം ദോഷാഭാവവും കാണാനുതുക്കാണ്ട്—സാധിത്രഭേദഗ്രിയുള്ളവതനെന്നായിരിയ്ക്കുന്നും, താഴുന്ന കൂദ്യുകളിലേയുള്ള പദ്മത്തികൾ എന്ന തൊൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

എൻ്റെ ഒരു എളിയ അഭിപ്രായത്തെ ആൺനിന്തി തയ്യാറാക്കിയതാകുന്ന ഇപ്പുസ്തകം. പെപ്പത്തും ശിസ ദാഹാരഭോധനയ്ക്കിനം ലഘുവായ ലോകപരിചയത്തിനം ഉതക്കന്ന വിഷയങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നതിലും, തൊൻ ധമാശക്തി മനസ്സിൽത്തിരിയിട്ടുണ്ട്.

ആക്ഷ്മാദ, ഇം കൊച്ചുപ്പസ്തുക്കങ്ങളിൽ വ്യാപിയ്ക്കുന്ന പിണ്യുഡ്വങ്ങളെ കൈരളി കടാക്കിച്ചുതുക്കിമെന്നതനെ തൊന്ന തൊന്നാരിയ്ക്കുന്നു.

ദിക്കന്നത്ര കാവു് } 108 മുഖ്യികം ശ്രീ }	വശ്രിതേരാദം (ചേപ്പ്.)
--	--------------------------

സർപ്പക്ഷണം

(കുക)

യാതൊരു പുമാനിലെ ജീവിച്ചവസിയ്ക്കേണ്ടോ—
ഇംഗ്രേസ്റ്റു കുറഞ്ഞ ജീവിയ്ക്കുന്നതു,
അപൂർവ്വാന്തരത്തേൽ ദേഹം കേവലം ജീവിയ്ക്കുന്ന,
സർപ്പമാനവൻതന്നെ, സാധ്യതാനവൻതന്നെ.
യാതൊരു പുമാൻ മഹാമാനിയായോ അജീവിയ്ക്കുന്നതു,
നീതിമാനവൻ ജീവിപ്പിവന്നെന്നരെപറയ്യാം;
മറ്റൊരു മഹാമുഖ കൊരിന്നമഹാതു കൊള്ളിക്കും
മരവമീറ്റുന്നമൊന്നും പററാതെ ജീവിയ്ക്കുന്നൊന്നും
പെറ്റ മാതാവിന്തു ദൈഡാവനമാകും രൂക്ഷിം
പരേരക്കാവണ്ണിപ്പാരോന്നു കോടാലിതനേ അവൻ
ആരാനും വലിയിട്ട് കൈകൈകാട്ട് കേരംകുന്നേരം
പാരാതെ പറന്നുടൻ വെന്നുങ്ങു പിണ്ണിം കൊത്തി
തിനുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന കാക്കും ജീവിയ്ക്കുന്നു;
എന്നതുപോലെ മഹാമരണം ജീവിയ്ക്കുന്നു.

പാഠം 2

കാക്കയും കുറക്കിൾ

പരിപ്പിൽ പാകമായും നില്ലുന്നാൽ നല്ലപഴം കൊതി കൈ കാകൻ മരക്കാവിലിൽനാൽ തിന്നാവാനായി. അതുകണ്ടപുഴത്തിക്കൽ കൊതിയതുനമ്മരക്കാവിൽ കലത്തന കുറക്കൻ താൻ പല സുത്രങ്ങളേം

ക്ഷണങ്ങിലുമരക്കിഴിലംഗത്തുനിന്ന തനിള്ളം
വരുത്താൻ സുതുമോന്തളിൽ കയറ്റിക്കാക്കയോടോതി.
“അരയന്നതിനെക്കാഴ്ചം വരമാകും വെള്ളപ്പാൻ
മഞ്ചവിട്ടനൊരാൻ കാക്കല്ലെപ്പുമാണെ! മഹാവീര!
ക്ഷിതിയിൽപ്പാടവാനങ്ങങ്കെതിരായാൽമില്ലെന്നായ്
പരയും പാട്ടിബത്രത്തമരിവുള്ള ജനമല്ലാം
അതുകേട്ടങ്ങങ്കാണൊൻ കൊതിപ്പുണ്ണിലുണ്ണിയിൽ
പലകാഗത്തിലും ചെന്നിസ്ഥലമാണെന്നിതുകാലം.
മമ ഭാഗ്യത്തിനാലിപ്പോരു സുമതേ! സൃഷ്ടരമായ
താ ആചം കാണവാനമിവിടെസ്സുംതതിവാം.

ഇന്നിനിൻ പാട്ടിനെന്നെന്നാവിവാന്നാഡ കേൾപ്പി
[ക്കിൽ

മമജനത്തിനെംബിസ്സുമയും സർപ്പലം തുനം.”
കരളിൽ സുതുമോതേവമുരബെള്ളും കരക്കണ്ണൻറ
സൗതിവാക്കും കേട്ട കാകനതിലേററം മേം ഘുണ്ട
ഉടനെ താണട കൊക്ക വിടത്തിപ്പാടവാനാഡി
തുങ്ങേ; വിണ്ണിതുകൊക്കിൽ കിടക്കുന്ന പഴം ഭ്രവിൽ
തപരിതം കെഞ്ഞലക്കാരൻ കരക്കണ്ണ ഭ്രമിയിൽ ദിണ്ണം-
കിടക്കുന്ന പഴതേരയും കടിച്ചതിനിതു മോഭാൽ.
കളവായ് തന്നെന്നതെത്തതിപ്പുലതും തന്മുഖം നോക്കി
സൗതിവാക്ക കമിപ്പോരിലതി വിശപാസമുറക്കോടം

[ക്കിൽ

മലമിമട്ടിലെന്നായിട്ടുലക്കിൽബ്രൂഡമണ്ണാക്കാ-
നയുന്ന ചോല്ലിനേൻ കാകക്കമെയെബ്രാലക്കമാരേ!

കുണ്ണലീല

ഒട്ട വെഴുക്കും വാളുമയും ബാലനേ-
തെരവെറുന്ന കാലും മുവവും കഴകിച്ച
വേലാൻ ഒന്നുക്കരിയുമന്തിയിച്ച
കാലിൽ ചുഡിലനുകരം ചാലയുറപ്പിച്ച
നാലമ്പുവട്ടം തഴകിക്കനിവോടെ
പീലിത്തിരകളി നന്നിലും ചുംബിച്ച
ചാലേ വരുന്നൊരു ചങ്ങാതിമാരോട്
താലോലിച്ചുങ്കു കളിച്ചുനയ്ക്കുയും;
അഞ്ചുരാറനാഴിക വെള്ളുനന്നേരംതു
പാശ്വാരക്കുടിക്കലംനീരാരുമായും
ചാലുപനേന്തുനെക്കാണാത്തു മാതാവു
കൊമ്പി വിച്ചിച്ചുങ്കു നീംകൈ നടക്കുയും;
പിനേയുള്ളികരം ചങ്ങാതിമാരോട്-
മൊന്തിച്ചു മാറത്തിനുനു കളിക്കുയും;
കള്ളും ചിരട്ടയിൽ ചുംബി നീംചുംബി
കള്ളും തുള്ളുങ്കയൽനിപ്പിടിക്കുയും;
മുള്ളും പൊഴിയുന്ന കണ്ണ രസിക്കുയും;
മുള്ളിൽക്കുരുക്കുനു നീംകൈ വരയ്ക്കുയും;
കൊച്ചുകരം രാഞ്ഞം കത്തിപ്പും തന്നിൽ
ചുള്ളുക്കരണം മറിഞ്ഞു കളിക്കുയും;
മെച്ചത്തിൽ നല്ലോരു ചുഴിച്ചുരുണ്ടാക്കി
കൊച്ചുകരം കൈപ്പും വിള്ളം കൊടുക്കുയും,

அஷ்டி மேலிழு மேனி வியக்ஞை
 கழுகொள்ளப்பிமாற் சென்னிடு ஒக்ஞை
 மத்திலொலி விலரங்கு பாக்ஞை
 மெத்து திறங்கு கள்ளப்புத்திபாக்ஞை

പാഠ ര

ക്രൂവിതപം

എല്ലാറില്ലംവെച്ചു മികച്ച ഭാഗ്യ-
മാരോഗ്രമാക്കാൻ നൃക്ഷ പാരിൽ;
ക്രൂവിതപമാണായതിനെന്തെങ്ങനു-
ത,ക്കണ്ണ് വെളിച്ചുത്തിനെന്തെന്നേപാലെ.

നാമധിക്ഷ മനിൽപ്പുല നാമനേംബ-
രണ്ണാ,യതിനായ് ദ്രോ ചെരുതു ദൈവം
തങ്ങാൽ ദേഹത്തെ വെട്ടപ്പുംഭാക്കി
വെള്ളായ്ക്കിൽ നാമേതു കുതാല്ലുരാക്കം!

അഴിക്ഷ ദേഹത്തിലിങ്ങിക്കാലുാ,
ഇഷിന്തയ വസ്തുങ്ങളുടുത്തിക്കാലുാ;
വദ്ധസ്ഥിനുന്നാഭരണം, ക്രൂവിതപ-
രമത്രേ: മനസ്സിനുവിവെന്നേപാലെ.

പ്രാണക്ക കണക്കെ പ്രിയമായ വസ്തു
മരഹരാന നശിംക്ഷഭക്കിക്കലുനേം?
അതിശ്രദ്ധ വീഡായ ശരീരമെത്ര
സൗക്ഷ്മിച്ച നാം ദുത്തിയിൽ വെച്ചിടേനം!

ഹാ! മല്ലതൻപുവിതു നോക്കുകെ,ത
തുവെണ്ണായും ഭംഗിച്ചമാന്തനിപ്പം;
ഇന്തേവിയം ശോദനമാക്കലേം,
ക്രൂവിതപമൊത്തുജീഹായവൻറ മെഞ്ഞും.

വള്ളിനേരം

പ്രാം റ

വന്തുക്കളി

(കാക്കളി)

കാളിസിയിൽ പള്ളിയോടം കളിക്കണ-
മോളവും കാറും കാചുമന്നിങ്ങനെ,
ധീവരമായുടെ വാഴിക്കേടജ്ഞസാ
സാവധാനം ചുരുപ്പുട്ടിരു ഗൈഷയൻ.
കുട്ടപ്പുരപ്പെട്ട പത്രയുറാളികൾ
കാടം കണ്ണീശമാരണം ക്രൂച്ചും;
ഓടിയും തോന്തിയും വദ്വിയും വഞ്ചിവും
കുടിപ്പുലതുമിരകിപ്പുത്രക്കവേ;
തണ്ണായവും നല്ല പാട്ടം കമകളിം
കൊണ്ടാടിയോടിത്രടങ്ങി മഹാജലേ.

മിവപുരിംഗാ

പാഠ സ

കിറ്റവും കിറ്റവും

(കെട്ടിയുള്ളത്)

പക്ഷം മാനാശൻ കുടം സദയിൽ
ചക്ഷണമൊത്തവരാനോ രണ്ടാ
ഉടലത്തിരുമൊരുത്തൻ, കാഛീങ്ങ
മുട്ടുണ്ടവൻ നടക്കണ്ണമാം.
മരീറാങ്ക പുതാശൻ ഗുസ്തനേക്കില്ല-,
മൊററക്കണ്ണന്തായതു ദോഷം.
ചേരുകൾ പലതുണ്ണായവനു, കിഞ്ചിത്-
പുള്ളക്കണ്ണം ലൈനേനായദോഷം.
നല്ലാങ്ക വിഡപാനവണ്ട വായിൽ-
പുല്ലക്കളുണ്ണം കാണമാനില്ല.
പലതുണ്ണുശുശ്രാവാങ്ക പുതാശന, വൻ്റെ
തലചുടിയോക്കെ നരച്ചുവെഴുത്തു.
തിലകക്കരിഞ്ഞു ചൊടിയിരു കൊള്ക്കും,
തലയിലവനോങ്ക രോമവുമില്ല.
ശാസ്യമശോഭിം വശമൊങ്ക പുതാശനും,
ഗാത്രം കണ്ണാലയും, വികൃതം.
അതാതും രണ്ടം വെടിവെച്ചുാലോങ്ക
മാത്രംപോലും കേരുക്കാൻ വഹിയാ.
വൃംകരണങ്ങാടും വൃംവൃംനങ്ങാളി-
മാകെത്തരുന്ന മുഖന്യമൊത്തതൻ,
വാക്കിന ഫലവിതയുണ്ടവനല്ലും
കരക്കരണിണ്ണം ലൈനേനായ ദോഷം.

തക്കം പലതും കണ്ണവനോടുവൻ
വക്കത്തില്ല ശരീരം കണ്ണാൽ.
മിക്കതുമൊരുവന ലക്ഷ്യം ദ്രോകമോ-
രിയ്ക്കുന്നക്കേട്ടാവങ്കു ഗ്രഹിക്കാം,
വിക്കുകൾ കൊണ്ടു പറയാൻ വഹിയാ
സത്യക്കമെ വളരെയിംഗത്തായ ഭേദം;
കുകകകകകംസാൻ കികികികികിക്കുജ്ഞാൻ
പുച്ചുച്ചു ഘുത നബ്യനാം കമയിൽ.

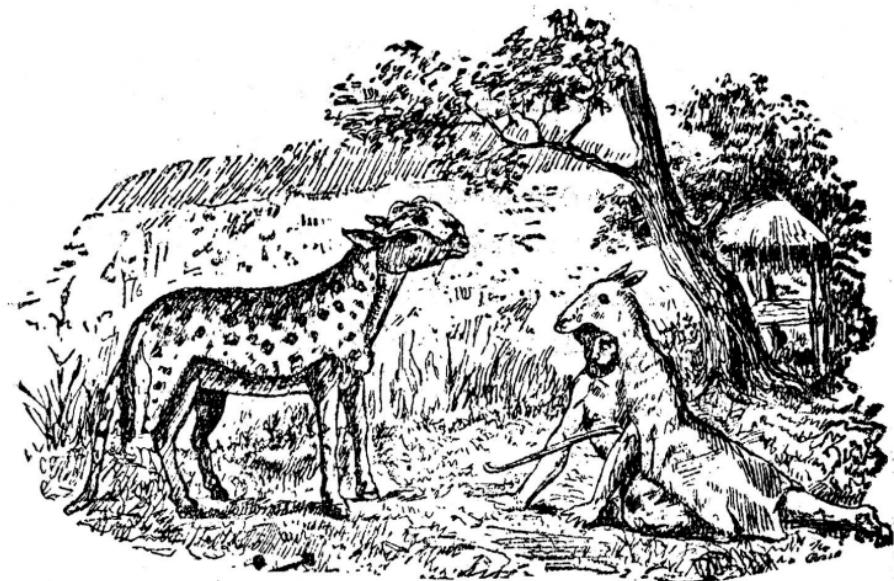
അണിണിസ്പയ്യവാടം

പാഠം 6)

കൃത

(ഡേക്ക്)

പാണാജ രജകൻറ വല്ലുഭാണ്യചും പേരി-
ക്കാണാജ കൃതജ്ഞഭാഗവതിതെങ്ങവതിൽ.
കാണഞ്ചുംതോറും ചൊറു ധാന്യങ്ങൾ തിന്മനോരം
കണ്ണവമരിണ്ടാട്ടിക്കുരവേ മണിയുള്ളം.
'നന്മരെ കൃതയ്ക്കു ഭക്ഷണമില്ലായ്ക്കു യാൽ
തന്മരെ ഭാണ്യം പേരാൻ ശക്തിയില്ലാതാമല്ലോ'
ഇത്തരം വിചാരിച്ചുങ്ങേക്കാം നിശ്ചിഞ്ഞുജകൻ
പുത്രനാം പുലിതോലു കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടു
നർദ്ദിത്തിൻറ ഭേദമൊക്കവേ മുടിക്കേട്ടി
തദ്ദിശി സസ്യം തിന്മാൻ വിട്ടിതു രജനിയിൽ.
കണ്ണത്തിൽചുംചും ക്ഷീച്ചുത്തങ്ങിനാൻ;
കണ്ണത്തി പ്രധിപ്പാൻ വരുന്ന കാവൽക്കാജം

വൃാത്രമനോന്ത്ര പേടിപ്പോടിനാർ; കഴുത്തുള്ള-
 അംഗുക്കിപ്പാനം പരായീനില്ലാതായും.
 അങ്ങിനെ നാലുപത്രത്ര രാത്രികരം കഴിഞ്ഞേപ്പാ-
 ഹിക്കോരു കാവൽക്കാരൻ കൈശ്ശലക്കാരൻ താ-
 ചിത്രകംബവള്ളക്കാണ്ടി താരട ഗാത്രം മുടി-
 തത്ര ചെന്നിതു ധില്ലം ശരവും മറച്ചുടൻ
 ഗർദ്ദുമേരുകണ്ടി ഗർദ്ദുല്ലൈഡേനോന്ത്ര
 ഗജ്ജനംചെരു മദനാത്തനായണ്ണതിതു.
 ഗജ്ജനം വിതുതമായുംകേടുപ്പോംക്കാവൽക്കാരൻ
 ഗർദ്ദുമെതനനറിന്തന്റുരും പുംജാഗിപ്പാൻ.
 ശമ്പു ദോഷത്താപങ്കി ഗർദ്ദും ശരമേറു
 ചുത്രവീണിതു, ദോഷനക്കിനെഉവസ്ഥാനം.

പാഠ രൂ

ചുത്രവാതസല്പം

(രജാരി)

ദേവകിതനന്മാം ഷൃംഗാരിനിന്നായിനെ
മേവിനിന്നിട്ടും യശോദയും പൂർണ്ണം
ക്ലാംസ്താൻ വന്നതു കണ്ണോൽ നേരത്തു
ക്ലാംനിൽ വീഴ്ത്തിയണ്ണത്തു ചെയ്യേ
കോപിച്ച പഞ്ചതാൻ കോലുമായും ചുണ്ണം
വേപിച്ച മേധന മെനിതനന
ചാലുസ്ത്രികിച്ചുങ്കു ഷൃംഗാരിന്നിടിനാം
ബാലനാഞ്ചുള്ള നാഭൈനാവപാല
‘പാരിച്ചുനിന്നുള്ള പാഴിയു ചെയ്തു യാൽ-
സ്ത്രാശഗതത്സാഹാ വിടിച്ചുകെട്ടി
തിണ്ണം വലിച്ച ഇക്കി താൽ നില്ക്കയാ-
ലുള്ളിക്കൈമെനിവിൽ ഷൃംഗാരില്ലോ?’
എന്നും ചൊല്ലിത്തലോട്ടാരുടങ്ങിനാം
നമജംസ്തനനു മേനി; പിന്നെ
‘എന്നടിതനനിൽ താൽ നന്നായിവെച്ചുകൊ-
ണ്ണുമെകൾ വാഴുകെന്നു ചൊല്ലുന്നും,
എന്നും നോക്കീടു പുണ്ണിരി തുകന
നമ്മുവാ കാണാത്’ എന്ന ചൊല്ലി,
അംഗുഖംതനന മുകന്റുടങ്ങിനാ-
ളും യാഞ്ചുള്ള യശോദയും പൂർണ്ണം.
‘നമ്മുള്ളുണ്ടു വിരിയും നേരം

തിണ്ണമെന്നാറിലടിച്ചുനിന്നിട്ടേനോ-
അള്ളിക്കൈ കാണട്ട് എന്ന ചൊല്ലി
മെല്ലേന്നട്ടതു മുകൻനിന്നിട്ടിനാൽ
പല്ലവം വെല്ലുന പാണിതനെ.
‘എന്നട ചേലയിൽച്ചുരുതേച്ചീടിനോ-
അള്ളിക്കായ കാണട്ട് എന്നം ചൊല്ലി
സമോദം ചുണ്ട മുകൻനിന്നിട്ടിനാൽ
തനകൾതന്നട പാഞ്ചഭേദ.

എ സ്ത്രീമാ

പാഠ ന് പിതൃക്കൾ

ഒന്നപടി മത്തൽ കെട്ടിവെച്ചിരിയ്ക്കും
പുതശ്ശരയും ചെറുതും പ്രധാനമന്നേ
ങ്ങ ദാഹിയ ദരിദ്രനൗള്ളപ്പമാക്കണ്ട്
വിത്തു പിതൃക്കിന തുല്യമെന്തിനെങ്കും?

അവനവന സുവാത്തിനാലും സന്ധി-
തവനിയിശ്വരനമന്നരിഞ്ഞിടാണ്ടാൽ
ശിവഗ്രിവ, ധനികാഗ്രഹം ദരിദ്ര-
പ്രവരനമോക്കിലെത്തു ഭേദഭേദും?

വെറുമയനികൾ ജോലിവെച്ചു കിട്ടം
ചെറുമതൽ നിത്യസുവത്തിനാക്കമെല്ലാ;
വരതിയിചമരം ധനാശ്രൂഷനക്കാർ-
പ്രാബതി ദശിപ്പിന മെച്ചമായിരിയ്ക്കും.

പുഞ്ചപത്ര പിത്രക്കേന്നറകെയും-
പ്രാത്യതിരി തേജ്വുക്'കുടിയില്ലപോലും;
ങ്ങവന ചെരുതൊന്നു നൽകിടാതി-
ബ്ലാങ കഴിവെക്കിലവൻ മരിയ്ക്കുമെപ്പാറം!

ധനമായ കുപണിൾറ പെട്ടി പുകാൽ-
തന്നതു ശനിച്ചിഴയാണെതന്നരിയ്ക്കും:
ചുനരെങ്കാറി ത്രാലുവായു വേല്ലും-
നിന്മിചലാതെ ഭജിച്ചുപോമത്രണ്ണാ.

വില സുവമിധ വേണമെന്നു തോന്നം;
ചെവലവിച്ചകിബ്ലാങ വില്ലിപോലുമെന്നു—
നില വലിയ പിത്രക്കേന്നേവമത്രു;
വലയുവതിനിതിഘരണയന്ത്രു വേണ്ടു?

വിനംമൊടിവെനാന്നിരന്നിടനേ—
നനവധി ശക്തികളുള്ള ദൈവമേ, നീ
ധനമതള്ളുകയില്ലതെങ്കിൽ വേണ്ണാ,
ജനമിതിനിതു പിത്രക്ക നൽകിടാല്ലേ!

രാത്രിനേരക്കാർഷം

പാഠം മും

ഇഡി

(പാന)

ആംധ്യാക്കന പാശമിതിക്കന
വേർവിടാതെ കരേറുനു മേല്ലുമെൽ.
സഹ്രകരം ചെന്നിരന്നാലും ത്രാവതിൽ
സപ്ലൂമാത്രാ കൊടാ വില ഭജുന്നാർ.

ചരം പോംഗേരം വസുമതുപോൾ-
 മെത്തികാ കൊണ്ടുപോവാനൊരുത്തക്കിം.
 പദ്ധതാപമാരങ്ങളാളില്ലാതെ
 വിശപാസവാതകരുതകയെത്തുന്നു.
 വിത്തതിലാശ പറവകമുത്തവായ്
 സത്രതെ തൃജിയുള്ളു വിലരഹോ!
 സത്രമന്നതു ഖുമമത്തെനു..
 സത്രമന്ന കയറ്റുന്ന സത്രകൾം
 വിഭ്രകൊണ്ടവിയേണ്ടതർധാതെ
 വിഭപാനെന്ന നടിയുള്ളനിതു വിലർ.
 കൂക്കമത്തിന്നീരു വാസമരിയാതെ
 കൂക്കമം ചുമക്കിംപോലെ ഗർദ്ദം.
 തുഡി, തുഡി! നിത്യപിച്ചകാണ്ടേണു
 തുഡികൊണ്ട ഭേദയുള്ളനിതൊക്കെയും.
 എന്തിയെന്തിക്കണ്ണരഞ്ഞനിതായുള്ളും,
 മന്ത്രിമണ്ണിക്കരേണു മോഹിപ്പും.

മന്ത്രംന്ത്രപ്പും നാ.

പാഠ ഫല

കൂച്ചവടക്കാർ

(ഒക്ക)

തയ്ക്കണകാണായോവന്നപാനമുഖാരോരാവിയം
 ഭാക്ഷിണാത്യനാരവരെക്കവേ യണിച്ചകൾ:
 പട്ടകൾ ചുടവകൾ കൂച്ചകളിവയെല്ലാ-
 മൊട്ടക്കുടജ്ഞക്കാണ്ടു വഹിച്ചിച്ചുജവിയം

ഒഴു തങ്ങളേതന്നെ വധിയ്ക്കുമിരച്ചടി-
 കൈടക്കാറതോ ചില മാറാപ്പുകാരായതിൽ
 ഗർദ്ദങ്ങളിൽ ചില കാളകൾ കതിരകൾ
 കർദ്ദമമണിഞ്ഞുള്ള പോത്രകളോങ്ങവിയം
 കട്ടകങ്ങളിൽ ചില കട്ടിച്ചും പെട്ടികളിൽ
 പെട്ടകങ്ങളിൽ കെട്ടിപ്പുറിയങ്ങളായവിയം
 മുട്ടകൊണ്ടായവിയം മാറാപ്പുംപേരിച്ചില
 പെട്ടികൾ കോട്ടികൾ സ്ത്രീകൾ മുല്ലായും
 താടിയും തലപ്പാവും കണ്ണശിം ക്ഷേപായവും
 കോടിവസ്തുവും തോളിൽ, കൈകൈളിൽ കുന്നങ്ങളിൽ
 ഫോറിയിങ്ങിനെ ചില ചെട്ടികൾക്കാതിൽച്ചില
 ലാടങ്ങും കുടുങ്ങുടി മേഖല കോട്ടിക്കൊണ്ട്
 താള മും കോട്ടിച്ചിലവണ്ണാരക്കുട്ടങ്ങളിൽ
 കാള ചും ശുവും വിളിച്ചിലെ ചില ജനം
 പേരുബും കെട്ടിച്ചിലർ തപ്പകൾ കോട്ടിക്കൊണ്ട്
 കാമിനികളിൽ ചിലർ വസ്തുങ്ങൾക്കാണ്ടുടി
 അംഗപ്രക്രമേരിച്ചിലരാ, നമേലേരിച്ചിലർ
 വിശപ്പും മുക്കിക്കൊണ്ടിങ്ങിനെ കാണാൻമുന്ന്.

നഷ്ടചരിതം

പാഠം മര

മിനാനക്കപ്പ

അക്രൂരവു തരച്ചിട്ടി-
 അച്ചകരെളിച്ച തൃവല്ലിൽ
 തള്ളുന്ന തെള്ളിചെന്നേം
 പുരണാപ്പുക്കൾ വിശ്വാപായും.

അതുകണ്ടിട്ട് സിലാത്മ-
 നലിവാന്നപ്പുതതിയെ
 ചെന്നെടുത്ത, ശ്രൂ. ലൈറ്റ്‌വ-
 നിരിയ്ക്കുവാഴ്ത്തുമാതിരി,
 ചന്ദ്രം പട്ടിഞ്ഞിങ്ങനിട്ട്
 മടിതന്നിൽ കിടത്തിനാൻ;
 ഒന്നതോട്ടതിനാൽ തന്നെ
 കാട്ടപക്ഷിയേഴ്ത്തും തേണു
 കംച്ചു, വിനിപ്പാഡന
 തുബക്കച്ചാള്ളു മിനക്കിയും
 ചപ്പാതെ നൊമ്പിടപ്പുണ്ണാ-
 ഖിങ്ങന്തിനെ മാറ്റിയും,
 ഒരേ ഒരേ മൺിക്രൂറിൻ-
 മുന്നേ ചുങ്കളിത്തെതായ്
 മിനത്തെ വാഴക്കുംനൊക്കേ-
 മുള്ളും കൈകൈകാണ്ടു മെല്ലുവേ
 വാസല്പ്പും ലാളിച്ചു
 സമാഹപാസം വരുത്തിനാൻ.
 എന്നിട്ടിംകരംകൈകാണ്ടു
 പതിഗതേപ്പുംപിച്ചു താൻ
 വലതേതക്കെന്തതല്ലം കൈകാണ്ഡാ
 കുറഞ്ഞല്പുതെ മെല്ലുവേ
 പറിച്ചുചുത്താ മറിച്ചി-
 ലുണങ്ങാൻ തേൻ ചുരട്ടിനാൻ;

കളിർത്തുണ്ടായ തലിങ്ങം
പതിച്ചാനായതിനു മെൽ.

ചേശമസ്തുപിലിപ്പം

പാഠം ഫന്ന

കാട്ടതിയും

(കുകളി)

എവം പലവിധം ശക്കര്യും ഘോതവാം
ഭാവാനല്ലെന്ന് ജപലിച്ചീം ദശാന്തരേ
ആട്ടം മയിൽക്കഴിം, പാട്ടം കളിൽകഴി,-
മോട്ടം മുഗങ്ങളും, ചാട്ടം കപികഴിം
പേടിച്ചുംനാഞ്ചിഞ്ചും വന്നതേതാട്ട-
കുടിമിച്ചാരു സ്നേഹിവീണ്ണയും;
തോയം തിരഞ്ഞെടു പായും ഗജത്രിഞ്ഞു
വായിൽക്കടന്നജീലിലായോരു പാറാകൻ
കായം സമസ്യം കലൻ ഭദ്രിപ്പിച്ച-
പായം വരുത്തിലഭരിതു കലക്കിയും;
നീചുകുടിപ്പുരക്കേച്ചുവിയുണ്ടന
പനിക്കലബദ്ധിൽച്ചുന്ന പിടിയും;
ലാംഗ്രുലംഗിയും, ഒംഗം വരുന്നാകി-
ലംഗങ്ങളിൽച്ചുററുമാശയില്ലിങ്ങനു
സമുന്നനനു ചെയ്യു സമുഖിച്ചീം
വെൺചമരിച്ച ഗ്രന്തത്രിലഗനിയും

ചെന്നപിടിച്ച ദഹിച്ചതുടങ്ങിനാ-
നെ,നാവേണ്ടോ മഹാകല്പംന്തസംഭേദം
വന്ന ഭവിച്ച വന്നതിൽക്കെന്നുവേ;
വന്നുങ്ങാളും വിനാശംഭവിച്ചിരു.

നഴിച്ചരിതം

പാഠം മര

ഗണപതി പ്രാതർ

(രംട്ടം തുള്ളി)

അബൈബാടു ഗണപതിതന്നുടെ മടിയിൽ-
ക്കാഡബയാതുക്കീഴ്ചാംതുടക്കാഃ:
ത്യഥതിവിളവിന് വിഭവമതെല്ലാം
ത്യടയാദയെന്നമുതേത്രു കഴിതെന്നു.
തെരുതെരെയായതു കണ്ടു വിളവി-
ചുങ്കയുംതുന്നയും തുടക്കാഃ.
കോരിക വെച്ചു,വർ വട്ടിയെടുത്ത-
ചേരുംകുംകൊണ്ടു വിളുന്നു തുടക്കാഃ.
വട്ടമിതൊന്നു പകർന്നതു കണ്വവർ
വട്ടളമാശു ചെരിച്ച വിളവി.
തുഡിക്കരവും പൊക്കിപ്പുറിചൊടു
വൻപൻ വായ പിളന്റുവണ്ണായി.
ചെല്ലുന്നവരവർ ചോറും കരികളി-
മെല്ലാം തൊഴ്ജ്ഞ യിലിട്ടുടക്കാഃ.
ചോറതൊട്ടക്കാഃി, കരിയതൊട്ടക്കാഃി
വിരം ധനപരിാധാനം നടക്കാഃി.

ഒമ്പരാവത ഷ്ടൂഡി

അവിംസ

ഉണ്ടായിരുന്നപോൽ പണ്ണാ-
രുഷി നേരോത്തവോൻ ത്രുച്ചി
സ്ത്രൂ ജൂപക്ഷിമുന്മാം
നൽകാടാനിൽ മഹാഭജ !

അവിടെയ്ക്കു തപോവിജ്ഞം
ചേപ്പുന്നനിന്തു ശച്ചീപതി
വാഴിം ഷുണ്ണായ യോലാവിൻ
വേശത്തിൽ ധൃതിതാത്രം .

ആയാത്രുമത്തിലാ മുച്ച് -
അയറ്റം പെരിയ വാളിനെ
സ്വാസമായും നൽകിനാൻ എണ്ണ,
തപം ചെയ്യുമവൻ വഗം .

അഞ്ഞു ഞും വാങ്ങിയവനം
സ്വാസരക്ഷണത്ത്ലുരൻ
തന്റെ ശപ്പന്നുതയെക്കാത്ര-
കൊണ്ടക്കാട്ടിൽ നടക്കയായും .

വാല്ലുവും കായുകനികർ
പറിപ്പും പോയിട്ടെന്നും
ആ വാസങ്കുടാതെ പോകില്ലാ
സ്വാസരക്ഷണത്ത്ലുരൻ .

എള്ളോഴമായും കരുതിൽ
വയ്ക്കുമത്താപസന്നമോ,
കുമാർത്ഥപോന്നിജ്ഞ വെച്ചി-
ത്തൊന്ന് എല്ലാം മിംസയിൽ.

മിംസാരസാൽത്തൊരു പിന്ന-
ഞയമ്മാക്കിതനാ മനി
അനൃത്യസംസർവ്വശാൽ
നരകത്തിൽപ്പതിച്ചപോയ്.

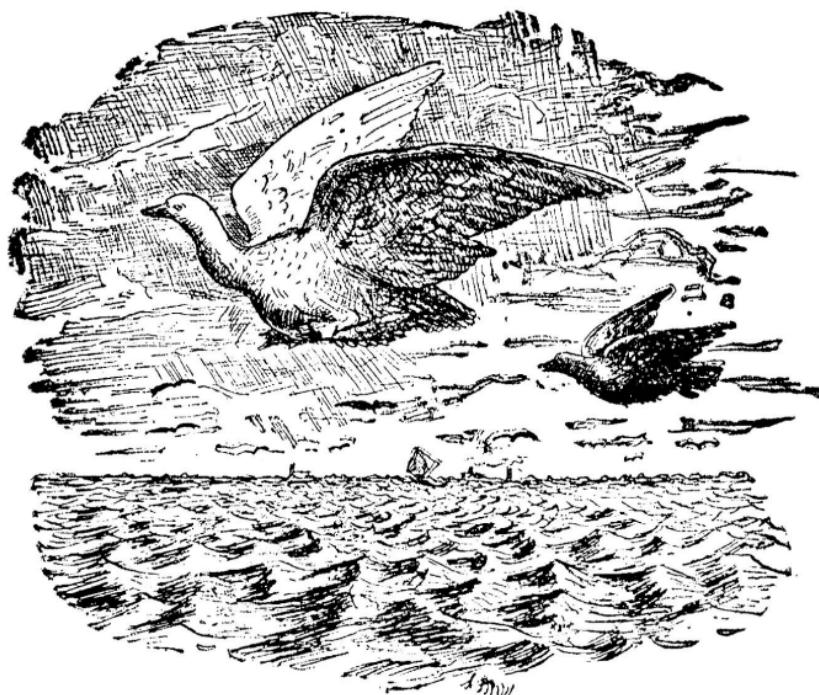
വാല്ലി കിരാമധ്യണം; ഭണ്യകാണ്ണം കീഴേക്കുവെച്ച
അപീത റംഗംഞ്ച പാഞ്ചന്തളം.

പാഠം മന്ത്രം

കാകിയും അരറയന്നങ്ങളും

(ശനിനട)

ദിനംതോഴമെച്ചിൽ കൊടുത്തൊയ്ക്ക് വെശ്യ-
തനയന്മാരായ കമാരങ്ങാർ മനം
വള്ളത്താരു,നന്തു നിമിത്തമായ് കാകൻ
ചുള്ളുകൾച്ചുരയന്നങ്ങളെ
മലതൊട്ടചെവന്ന വിളിച്ചിതാഴീയെ-
ക്കടക്കണം പരന്നിനി നാമെല്ലാം.
വെള്ളത്തെ മേനിയും തെളിയുംവെണ്ണമയു-
മിച്ചു ദബ്യനിജ്ഞയജ്ഞയും ദബ്യം?
അതുകേട്ടുള്ളിൽക്കൈയതുക്കത്തോടനാഡി-
ചുദയിതൻമീതേ പരന്നിരു മെല്ലേ.

അതിലും മെയ്ലാഗതത്തിച്ചും വേഗത്തി-
 ലതിമദ്ദരോട് പറന്ന കാകനം.
 തെളിവെന്നു ചായസംഗമമനേരം;
 തള്ളൻ കാകനം ചിറകമദ്ദിച്ച
 കഴഞ്ഞെവള്ളിത്തിൽ സ്ഥിരത്തു വീണടൻ
 കഴിവെന്നു കാകൾതന്നമങ്ങാരെപ്പും.

ഒറ്റതം

നക്ഷത്രങ്ങൾ

വന്നുനില്ലുകുംഖം രാത്രികാലങ്ങളിൽ
മിനിത്തിള്ളങ്ങൾ നക്ഷത്രസവേയം.

കൊച്ചുവിള്ളക്കരം രാത്രിയാം നാരിയാദ
വച്ചുകത്തിക്കുന്നിതെന്നതോന്നവിധം.

മേഞ്ഞാട്ട് നോക്കിയാൽ കാണാം കണക്കരം
സൗമ്യം ദാന്തമാം നക്ഷത്രമാലയെ,

ആയതിലോക്കയും മുഖ്യമിൽപ്പതറി-
യേഴു നക്ഷത്രങ്ങളെന്ന ചൊല്ലുന്നതേ.

ശ്രദ്ധയാദ്ദേശവും രാത്രിലെന്നതു
മുത്രംബാധിച്ച ധരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടവാൻ
ഉച്ചനക്ഷത്രങ്ങൾ നോക്കിക്കണക്കാക്കിൽ
'വാച്ചി'നേക്കാളി മുപയോഗമായ്ക്കും.

കാരിനാലോട്ടും മുടാതിരിക്കിലോ,
ക്രിക്കൈളം തുള്ളിപ്പക്ഷത്തിലും

പാരികലാക്കവേ സാമാന്യശോഭയി-
തതാരപ്രകാശങ്ങൾക്കു ഘടിപ്പായ്ക്കും.

തങ്ങെന്നായകൾ ക്ഷേണനെന്നാകിലും
തങ്ങളാലാക്കുപോലരോ രാത്രിയിൽ

മത്രക്ഷീപകാരമേകവാൻ ശോഭിച്ചു-
വര്ത്തിച്ചിട്ടുന്നതേ നക്ഷത്രസവേയം.

പാഠം എ്യു

അത്രാ ശ്രമതിലെ സന്ധ്യ

മരണ്ടു തുക്കതിരവൻ
നല്ലപ്പിനെയണ്ണച്ചിമ;
കേരംചു പകലിരയ്ക്കായി
ടക്കലെപ്പോയ പക്ഷികൾ

അന്തിയും റങ്ങവാൻ കുടം-
ചുക്കൈപ്പാഴത്തെ നിസ്പനം.
തപസ്പിമാരും നീരാടി-
ക്കിടങ്കളെയെടുത്തിതാ,

ഒപ്പും മടങ്ങിപ്പോയനി-
തീരനാം വല്ലേലത്താടം.
ഭനിമാരഗിമോആരും
വിധിപോലെ തുടന്നതിൽ

കപോതവല്ലമാം ധൂമം
കാഞ്ഞു കാറേററദയർന്നതായ".
പത്രം കുറഞ്ഞ പുക്കങ്ങ-
ളി, കവിട്ടജ്ഞിടത്തിലും

പാടെ തിങ്കിയപോലായീ,
മടങ്ങിപ്പോയിരു ദിക്കുകൾ.
രാവിൽ തുരിയും ജന്മുകൾ
സന്ധ്യരിയുണ്ട് നീംഖവേ;

ഇതാ, കിടക്കയായ് വേദി-
തിണിലിലാസുമഹാനകർ
വന്നെതിരി റംതുഡി സീതേ,
നക്ഷത്രങ്ങളിന്തതായ്;

നിലാപ്പത്യപ്പമായ് ചുഡ-
നഡിയ്ക്കുന്ന നദേശഭലേ.

മാവ്‌മികിരംമായണം; അതുപതി അനന്ത്യ സിതയോടു പഠിയ്ക്കുള്ളിൽ*

പാഠ ഫർ

മധുസം

(പായൻ മുഴുവൻ)

വെള്ളിപ്പുളിജാ പതിച്ചുജ്ഞി തോട്ടകൾ
വെള്ളം നിറന്തരങ്ങു നില്ലു നേരം
ഉജ്ഞിലെ സപ്പുതകൈണിപ്പുഡേഗ്രത്ര
വെള്ളമില്ലുന്ന ഭേദിച്ചപോകം.
വെള്ളമില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽപ്പുണ്ടെന
വെള്ളം വളരെയുണ്ടെന്നു തോന്നം.

ഉജ്ഞം മേഖലിപ്പാനഞ്ഞിവിധം പുന-
ഞ്ഞിതശേഷമവിടെക്കാണാം.

കഞ്ഞം മനക്കാവിലുജ്ഞി ജനത്തിന്റെ
തന്ത്രം തുജ്ഞിലും നിർത്തിട്ടവാൻ
കഞ്ഞിപ്രയോഗങ്ങളിൽനിന്നു നിന്മിച്ച
കഞ്ഞിനേ കഞ്ഞിമറിഞ്ഞുകൂട്.

പ്രാരമ്ഭില്ലാതെതാരു ദിതികളിൽപ്പുണ്ടെന
പ്രാരമ്ഭണ്ടുന്ന ഭേദിച്ചപോകം.

സാമില്ലാത്ത ജനങ്ങൾ വന്നാലിര
 പാരമുഴൻ വലഞ്ഞുപോകാം.
 പിന്നക്കെതകളുള്ള ദിക്കിൽക്കെതകകൾ-
 ഉംഗ്ലുനു ബോധിച്ച് മാറിപ്പോയാണ്.
 അന്തു വാതിലെന്നോത്രങ്ങവിട്ടതിൽ-
 ശ്രൂനു തലത്തല്ലി വാങ്ങിപ്പോയാം.
 കണ്ണളുള്ള ദിക്കുകൾ കണ്ണറിയത്തില്ല,
 കന്നിലുള്ള ദിക്കുവുണ്ണം തന്നെ,
 പണ്ണിലുള്ള തൊക്കേ മരിച്ചുകല്ലിച്ചതു
 കണ്ണ നടക്കേണമെല്ലാവയം
 തണ്ണിത്തപ്പിത്തരം കാട്ടന കുട്ടത്തെ-
 ക്കൊണ്ണി തരംരൂക്കുതീർമിപ്പോം.
 കണ്ണകുമാരെയും കുറുലുമാരെയും
 ചെണ്ണികൊട്ടിപ്പോന്നിവുണ്ണമാക്കി
 കണ്ണവക്കാതേണ്ണം വന്നുകരേവാൻ
 പണ്ണത്തെപ്പോലെയെഴുതല്ലിപ്പോം.

സംശയവാദം (അസൃഷിപ്പിയായ മയൻ ഓയിക്കുന്നു നിക്കിച്ച്;
 കുട്ടിനു സദോമന്യപം)

മാതൃക്കൽ

(കേക്ക)

അരണ്യം തന്നിൽപ്പിടിപെട്ടിരു വഹിഡേവൻ
കരഞ്ഞ മുടങ്ങിനാറു ജരിതതാനമഫ്രോഡം;
നീയ്ലുംനനായ പിതാവിവരെറുചുവേഷ്യിച്ചും
ഭിംബിയ്യുമാരായി ഞാൻ പെത്തങ്ങളിവരോടും
പറക്കേപ്രോകാതെയും വന്നിതു ബാലമാർക്ക്;
നിശക്കേപ്പിടിപെട്ടു വന്നതിലശിതാനാ!
ഞാനിനിശിവരവരവയന്നാർത്തതതൻ തന്മുഖാനേ,
കാനനത്തികലഗ്രാഹി പിടിച്ചു നാലുപാടും!

ഇങ്ങിനെ കരയുംനോടു പെത്തങ്ങളിൽരവയ്യാർ;
'എണ്ണാനം ചോബയ്യുംക്കുണ്ണേ, നീ ക്രൂദ മരിയ്യേണാ.
ഞങ്ങൾ ചാകിലോ, പിന്നെപ്പുറുസന്തിയേണാ,-
മെങ്ങിനെയേണാകനു നീ ക്രൂദ മരിയ്യുംലോ?

ഞങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു നീ സന്നാനം മുടിയ്യേണാ
മംഗലം വന്നകുടും പിന്നെയുമെന്നേ വന്നു.
അല്പയ്യുംതിരുത്താതൻ ചെയ്യുതൊക്കെ നിശ്ചൗദലമദ്ദലം,
നല്ലലോകങ്ങൾ കിട്ടാതാതനനന്നതും വരും.

എന്നതു കേട്ടു പറഞ്ഞിടിനാറു ജരിതയും;
'എന്നടെ പെത്തങ്ങളേ, നിങ്ങളുമൊന്നു വേണാം;
ഇക്കണ്ണ മരത്തിനുകീഴുംനെല്ലിമട,യതിൽ -
പുക്കൈക്കാളുംവിനു നിങ്ങളെൽ,നാൽ തൊനൊന്നു

[ചെയ്യുക
ചുഴികോണ്ടതിനുഭവം മുടിവെയ്യുയും ചെയ്യാ,
ചുഴിതന്നതാഴേ തീയും തച്ചകയില്ലയല്ലാ.

കീഴേപോയ് കിടന്നകൊണ്ടിടവിൽ തിരുവിയാൽ-
 സ്ഥിയും നീകിക്കൊണ്ടപോന്ന കൊള്ളവന്മ്പോൾ
 പെത്തങ്ങളു കെട്ട മാതാവോട്ടരമായ്യാർ
 ‘പെപാമതേരം മേഘമെലിയുണ്ടിലമേ.
 പറപ്പാൻ വിരകില്ല, നടപ്പാനില്ല കാലു,-
 മിംച്ചി കണ്ണാലെല്ലി പിടിച്ച തിന്മല്ലോ.
 ജന്മക്കാരി ക്ഷേമിച്ചിട്ട മരിയുണ്ടിനേക്കാർ
 വെള്ളചാകന്നതതേരു ഗതിയെന്നവിന്ത്യാലും.
 ദർത്താവുതനെ പ്രാപിച്ചിത്തമരംരായിശ്ശേ
 പുതുമാരെയും ലഭിച്ചിട്ടുക മാതാവേ, നീ.’
 എന്നതു കെട്ടനേരം വന്നാൽ ഒരാക്കതോടെ
 തന്നെ പെത്തങ്ങളെ നോക്കിയും കരഞ്ഞിട്ടും
 പിന്നെത്താൻ പരക്കരുയും, മറിഞ്ഞുനോക്കകയും-
 മെന്നെട കമ്മമെന്ന ക്ഷേമിച്ച പോയാളിവർം.

ഡാരതം

—
പാഠം ഒന്ന്

മത്തുകാലം

മത്താലുലഗ്നപോയ് ലോക,-
 മൃഥി സസ്യം തഴച്ചതായ്;
 അഞ്ചാന്ത്രമായ് തരീന്മം ജലം;
 തിരുഞ്ഞാ, സൗഖ്യാന്തരിക്കായ്.

സപ്തവേ കട്ടിമത്തുജൈം-
 നീ, ഫ്ലാറം സുഞ്ചനകന്നതിൽ
 മണ്ണത്രിസ്തൂത്മനാമാധ്യാ-
 യിട്ടണാം മത്തുമാമല.

ഉച്ചയ്ക്കെല്ലാവിള്ളംചുട്ട്,
നടക്കാൻ വളരെസ്സുവം;
നന്നക്കൾ, തന്മലും നീങ്ങം
നന്നല്ലീ,വല്ലമായു് പകൽ.

മനതാൽ സുഞ്ജന കെല്ലിപ്പി,
കാരഡണ്ഡറം തബദ്ദുമേ,
അരഞ്ഞം കുസു,മിമട്ടാം
മിമാത്തമധുനാ പകൽ.

വെളിഞ്ഞില്ലാ കിടപ്പേപ്പുനാ-
കിയ മനതും തണ്ണുമായു്
പാരം നീഴനിതയുനാ
പെറയുനീതങ്ങളുകൾ.

സൈംഗാഗ്രം സുഞ്ജനിതയേതുന്ത
മനതാൽചെയ്യുന്നിയ ചന്ദ്രനാ,
വിർപ്പുതട്ടിയ കുന്നാടി-
പോലവേ വിലസാതയായു്.

ഓരിയുംതീങ്കമീതരുപ്പു-
വൊളിക്കതിർക്കളാലിതാ,
തെപ്പുനാന ചാനതുശോഭിപ്പു
പൊന്നിരം ചൂണ്ഡനെല്ലുകൾ.

കളിർമനതിൻ മറവൊട
പരക്കം കിരണ്ണങ്ങളാൽ
ചന്ദ്രനെപ്പാലിരിയുണ്ടു
സുരാത്തിനനംതുമാൻ.

ഒഹാന്നാ കാലത്തു മൃട്ടച്ച-
 യേജ്ഞപ്പറ്റിയും വമേവമായ
 തുട്ടതല്ലും വെള്ള സ്വീകാര്യ
 ശോഭിപ്പു വെയിലുഴിയിൽ.
 മത്തുവിണിതിരി നന
 എത്തുള്ള പെപം പുത്രപ്പുരസ്വാദം
 ഇള്ളവെള്ള പതിനേത്രങ്ങൾ
 വിലസുന്നു വന്നസ്ഥലം.

സുവമായിത്തുള്ളിത്തുള്ള
 കൂളിക്കത്തുള്ളീരു തൊട്ടടക്ക
 തുയിക്കൈ പിൻവലിയുള്ളന്തു
 ദാഹം മുത്തു വന്നപ്പിപം.

ചുങ്കിച്ചുള്ളിത്തു മണ്ണേതരവി-
 ടല്ലിമൊട്ട് കൊഴി:എത്തുപോയ
 തണ്ണേട ശോഷിച്ച പത്രങ്ങൾം
 വിള്ളഞ്ഞിപ്പീല പോയ്ക്കു ചെ.

രാഹ്മാനികിരംമായണം

